

Co Vám udělalo v poslední době radost? Někdy, když už např. při přípravách stavby kostela malomyslníme, nám Pán pošle prostřednictvím nějakého úplně neznámého člověka, který se o našem úsilí „náhodou“ dověděl, třeba i větší finanční dar. Pán nám tak dává najevo, že to není naše dílo, ale jeho.

Ve škole Boží a Mariině. Pro děti začal školní rok a pro studenty vzdělávání pro životní profesní vzdělávání. I my další bychom se měli také až do smrti učit ve škole Božího slova a oběti až do smrti a to bez prázdnin. Život víry pro Boží království, které trvá neomezeně, věčně, vyžaduje mnohem víc než život pozemský. Tato škola se skládá s životem v Boží blízkosti; modlitbou, prožíváním eucharistické oběti s bohoslužbou slova: z Písma svatého i úvah Božích služebníků biskupů, kněží i jáhnů, popř. i pověřených laiků, přijímáním svátostí a podobně. Nyní máme také možnost se vzdělávat ve sdělovacích prostředcích, zvláště křesťanskými médii rozhlasem Proglas a televizí Noe. Studenti si musí částečně nebo i plně vzdělávání platit. I naše sdělovací prostředky se bez financí neobejdou. Mělo by být nám samozřejmostí přinášet pro ně obět, a to ve formě modlitby i finančních příspěvků. Co obětujeme pro Boží věc nám Pán jistě zúčtí zde na zemi i radostí v Jeho království. Milování, nepodceňujeme být dobrými žáky a studenty ve škole Boží i Mariině. Uvědomme si, že na ní sice s Boží milostí a pomocí, záleží náš věčný život. Prosme o pomoc Pannu Marii, svatě i samého Ducha svatého. Byl bych rád, aby i tyto řádky vás probudily z vlažnosti nebo i lenosti. Pán Bůh vám pomáhej! Bratr Klement Maria.

Pozvánky.

10. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubíčka. Sobota 21. září 2013 - začínáme modlitbou na hrobě P. Ladislava (hřbitov v Kunštátě) v 8 hodin a potom jdeme přes Voděrady, Krchov, Doubravici do Sloupu v Moravském Krasu. Cestou se modlíme, zpíváme, je možné přijmout svátost smíření. V Doubravici v poledne je na faře občerstvení a odpočinek. Ve Sloupu u Bolestné P. Marie v 17 hodin pouť vrcholí mší svatou. Hlavní celebrant bude P. Mgr. Martin Davídek, biskupský vikář pro pastorační z Litoměřické diecéze. Po mši svaté a vylosování poutnické tomboly nás autobus odveze zpátky do Kunštátu.

Pouť – Sloup, Křtiny, Vranov u Brna (autobusem) – Neděle 13. 10. 2013. Program: 7,30 mše svatá v Sloupu, 10,30 - mše svatá ve Křtinách, možnost oběda ve Křtinách, 15 - svátostné požehnání na Vranově u Brna. Je nutné se přihlásit – (přihlášky co nejdříve, nejpozději do 16.9.) se zálohou 200 Kč u jáhna L. Kince.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2013, 2014, 2015

2013	13. listopad	Měřín	13. prosinec	Olešnice		
2014	13. leden	Velké Meziříčí	13. únor		13. březen	Křižanov
	14. duben	Bohdalov	13. květen	Břeží	13. červen	Rad. Svratka
	14. červenec	Oslavice	13. srpen	Olešná	12. září	Pavlov
	13. říjen		13. listopad		15. prosinec	Olešnice
2015	leden	Velké Meziříčí	květen	Nové Veselí	prosinec	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 166. pouť NJ – v pondělí 14. října 2013 v 18 hodin do Jam – hlavní celebrant - P.

Srdečně Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2013. Po přečtení můžete dát přechíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovece.farnost.cz.

Nový Jeruzalém č. 9/2013

Zpravodaj pro 165. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Radostině n/Oslavou - v pátek 13. září 2013 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Olešně

V úterý 13. srpna přijelo a přišlo na pouť NJ do Oslavice pět autobusů, auty a pěšky asi 500 poutníků. Svátost smíření udělovalo 9 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání novokněze P. Jana Davida SAC na pouti NJ v Olešně:

Milí bratři a sestry, tolik jste už určitě o Panně Marii slyšeli a víte. Chtěl bych Vám dnes ale něco říci o tom, jak Matku Boží ctil a jaký měl k ní vztah sv. Vincenc Pallotti (1795-1850), zakladatel naší Společnosti (otců pallottinů).

Vztah k Matce, kterému nás může sv. Vincenc naučit, se on sám naučil z Písma svatého, také od své matky, potom v mariánském sdružení a od svatých. **Zbožnost Pallottioho k Matce Boží je charakteristická tím, že je plná vztahu k Nejsvětější Trojici.** Pannu Marii uctívá jako dceru nebeského Otce, matku vtěleného Slova a nevěstu Ducha Svatého. Také brání pravdy o neposkvrněném početí Panny Marie. Zvláštním způsobem Pannu Marii uctívá jako *Matku Boží lásky, Matku milosrdenství a Královnu apoštolů.*

Matka Boží zavedla Pallottioho na vrcholy duchovního života a učila ho vzornému následování Ježíše a veliké svatosti (tak tomu může být i u nás). Vztah Pallottioho s Matkou Boží byl tak úzký, že se v roce 1832 vyjádřil v duchovním (mystickém) zasnoubení. V souvislosti s tím **slíbila Matka Boží, že Pallottimu předá všechny své znalosti a chápání Ježíše,** a sv. Vincenc jí slíbil bezmeznou odevzdanost.

Tato zkušenost vnitřně pobízí sv. Vincence, aby se podle možností snažil, **aby každý člověk vstupoval do co nejdůvěrnějšího vztahu s Pannou Marií a aby ji uctíval v největší možné míře.** Panně Marii totiž velice záleží na tom, abychom všichni byli obrazem jejího Syna (srov. OOC 111,98). „Jako její děti,“ – říká Pallotti – „ji prosíme za to, abychom se ve všem podobali jejímu Synu a našemu prvorozenému Bratru Ježíši Kristu.“ (OOC 111,78-79)

„**Opravdová zbožnost k Panně Marii,**“ – zdůrazňuje Pallotti – „**spočívá v následování jejího Syna a učení se od ní, jak ho následovat.**“ Maria nás přetváří podle Krista – to je podstata jejího poslání vůči nám. V tomto spolupracuje s Duchem Svatým, je jakoby jeho nástrojem, a dokonce – pokud bychom použili terminologii sv. Ludvíka Marie Grignona de Montfort – je formou, nádobou, ve které jsou Kristovi učedníci rychle a bezpečně tvarováni. Ona nás také, podle vzoru svého Syna, učí dětskému vztahu k nebeskému Otci, modlitbě a správnému kontaktu s Duchem Svatým jako jeho nevěsta.

Není divu, že jako mistryni duchovního života doporučuje Pallotti právě Pannu Marii. **Duchovní vztah k Matce Boží a úcta k ní je podle Pallottioho podmínkou duchovního pokroku a svatosti člověka.** Povzbuzuje proto k dětskému postoji vůči ní a k následování jejích ctností.

Díla Unie katolického apoštolátu svěřuje péči Panny Marie. Skrze Pannu Marii chce šířit víru v protestantských zemích. Skrze Matku Boží a s ní chce Pallotti zrealizovat své velice odvážné a v určitém smyslu až skoro šílené plány. Matku Boží jako Královnu apoštolů zvolil Pallotti také za patronku svého díla. Zvlášť **radí modlit se k Panně Marii a na její přímmluvu, zvlášť modlitbu růžence.**

Zvlášť názorné svědectví o úctě Pallottioho k Panně Marii vydal papež Jan Pavel II.: „Tento veliký ctitel Panny Marie,“ – říká papež – „toužil po tom, milovat ji – pokud by to bylo možné – nekonečně, nazývat ji nejkrásnějšími tituly, milovat ji láskou Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Tolik o sv. Vincenci Pallotim a Jeho lásce a účtě k Panně Marii. Vidíme, jak velkou roli sehrála Matka Boží v životě tohoto svatého. Učme se tedy také od něho, aby nám mohla pomáhat a my s Ní došli k plnému poznání a následování Krista.

Ježíš nám dnes v evangeliu připomíná, že blažený je ten, kdo slyší Boží slovo a také podle něj žije. Tak jako byla blažená a požehnaná Maria, protože poslouchala a zachovávala Boží slovo, tak také my můžeme být. Chtějme se tedy od Matky Boží učit žít pro Krista, následovat Ho, neboť tak jak říká sv. Vincenc: **„Opravdová zbožnost k Panně Marii spočívá v následování jejího Syna a učení se od ní, jak ho následovat“**. Marii nezbytně potřebujeme k růstu našeho duchovního života a svatosti!

A na závěr modlitba k Matce Boží, která končí nejnovější encyklikou „Lumen fidei“ (Světlo víry) papeže Františka:

„Pomoz, Matko, naší víře! Otevři naše slyšení Slova, abychom poznali hlas Boží a Jeho volání. Probud' v nás touhu následovat Jeho kroky, vyjít ze svojí země a přijmout Jeho příslib. Pomoz nám, abychom se nechali dotknout Jeho láskou, abychom se jej mohli dotýkat vírou. Pomoz nám plně se Mu svěřit, věřit v Jeho lásku, zejména ve chvílích soužení a kříže, když je naše víra volána ke zrání. Zasevej do naší víry radost Vzkříšeného. Připomínej nám, že kdo věří, není nikdy sám. Nauč nás dívat se Ježíšovýmá očima, aby byl světlem na naší cestě. A ať toto světlo v nás stále roste, dokud nenadejde onen den, který nezajde a kterým je samotný Kristus, tvůj Syn, náš Pán!“

Po zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **7 858 Kč**, které rozdělili mezi radio Proglas a televizi Noe. Pán Bůh zaplať. Poděkování patří také místním kněžím a všem farníkům z Olešné, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Poděkování:

Za dar z poutě NJ v Oslavici: Aleluja! Pán Bůh zaplať, Bohu díky a Marii. Křešice měly jen 3 m vody, v roce 2002 – 4 m. Drazí dobrodinci, zdravím Vás a žehnám Vám z celého srdce na přímluvu Matičky Boží Křešické ve Jménu Otce i Syna i Duchu Svatého. Amen. Ještě jednou Pán Bůh zaplať 1000x. Bude za Vás slouženo 5 mší svatých. Amen. Těším se na shledanou –

P. Jaroslav Stříž, Křešice.

Dobrodincům za jejich dary a pomoc – duchovní i hmotnou při XIII. pěší pouti na Velehrad (pro Vítochovský proud). I letos se ukázalo, že platí přání a touha zakladatele Mons. Jana Peňáze – 5 P: **Pouze Pěších Poutníků Pořád Přibývá.** Další zakladatel to nazývá: **těžká radost.**

Snažili jsme se – podle jedné z výzev papeže Františka na celosvětovém setkání mládeže v Brazílii: **nechte se překvapovat Bohem** – tato překvapení přijímat. Namátkou zde několik uvedu. 1) Na Vítochově jsme přivítali mezi sebou **bratry a sestry z evangelického sboru v Miroslavi**, kteří s námi po prohlídce a úvodní pobožnosti šli až do Víru, kde si prohlédli kapli sv. Sedmipočtetníků a sv. Zdislavy. Tímto společným putováním a modlitbou jsme se snažili naplnit přání Pána Ježíše – sjednocení jeho učedníků. 2) Letos v našem proudu šlo **40 dětí z početných rodin** (4 a více dětí v rodině) – díky dobrotě dobrodinců nemuseli jejich rodiče přispívat na „povinné platby“ během poutě – režie cesty tam, oběd v Letovicích, cesta zpátky autobusem. Tím jste naplnili přání těch, kteří ví, že k otevření se životu nestačí jen slovní podpora, ale i hmotná. 3) V Boskovicích se poprvé podařilo **všechny poutníky (98) umístit na nocleh do rodin.** 4) V **Milonicích a okolí** se podařilo - díky okamžité a obětavé pomoci – namnožit 100 připravených noclehů na 198 potřebných. 5) Podobná situace se přihodila v **Boršicích.** 6) **Myšlenka o žehnání lidem kole cesty**, kterou nezávisle na sobě řekli tři kazatelé..... Mohl bych vyjmenovávat další a další, o tom jak **putování jedněch vede ke konání dobra dalších a dalších.** Pán Bůh nám k tomu přidal **velmi příznivé počasí** – jaké jsme snad v uplynulých 12. ročnících nezažili. K tomu nezištná a obětavá služba mnohých – pro všechny – dopraváci, zpěváci, předříkavači, zpovědníci, a další a další. Nebudu vyjmenovávat a jmenovat, určité bych na někoho zapomněl a snížil Vaši odměnu a poklad v nebi.

Vám - naši dobrodinci pozemští i nebeští – Pán Bůh zaplať - jáhen Ladislav

Podrobné informace o 13. PPNv včetně fotografií najdete na WWW. poutnik-jan.cz

Představení hlavního celebranta NJ v Radostíně, kterým je P. Mgr Pavel Hověz, farář v Brně - Lesné:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště: Je mi 59 roků a pocházím z mariánského poutního místa Brna – Tuřan. Teprve jako kněz jsem pochopil z této skutečnosti a z data svého narození (13. května) určité tajemné Boží znamení mého povolání a účasti Panny Marie, která je Matkou kněží. Mé první kaplanské místo bylo rok ve Žďáře n. Sáz., druhé pak v Třebíči rok a půl. Pak jsem byl 8 roků farářem v Mrákotíně a 8 roků v Brně – Králově Poli. R. 1998 mne o. biskup vyslal na 7 roků pečovat o české krajany v jihozápadním Německu, konkrétně ve Frankfurtu, Kolíně n. R., Mannheimu a jinde. Mojí „farností“ bylo území asi 200 x 200 km. Na podzim 2005 jsem byl povolán do nově zřízené farnosti Brno – Lesná, která sídlí ve víceúčelovém objektu tzv. Duchovního centra. Je zasvěceno P. Martinu Středovi SJ, o jehož blahořečení se uvažuje, a blahosladené sestře Marii Restitutě Kařkové, která se narodila asi 2 km od nás v Husovicích. Vidím další Boží znamení v tom, že byla pokřtěna právě 13.5., 60 let před mým narozením... Jsem asi jediný farář v republice, který nemá faru (bydlím v nájemném bytě na sídlišti), ani kostel. Věřící z tohoto asi dvacetitisícového sídliště usilují už víc jak dvacet let o jeho stavbu. Snad se nám toto dílo s Boží pomocí v nejbližších letech konečně podaří. Pomáhají nám v tom příspěvky několika tisíc hlavně chudých, obyčejných lidí z celé vlasti.

Co bylo tím nejdůležitější impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Poprvé jsem zaslechl Boží volání ke kněžství na střední škole, ve věku asi 17 roků. Viděl jsem prázdný život svých spolužáků a cítil jsem, že mne Pán volá, abych lidem pomáhal hledat plnější život. Boží hlas byl stále silnější, ale přesto jsem měl obavy, aby to nebylo jen mé zbožné přání. Proto jsem se rozhodl po maturitě absolvovat dvouletou vojenskou službu a ujasnit si, zda mne skutečně Pán volá. A on zasáhl naprosto překvapivým způsobem: byl jsem povolán na vojnu do Litoměřic, kde byl tehdy jediný kněžský seminář. Z desítek či možná několika stovek různých posádek od Aše až po Humenné právě tam! Asi mi to ještě nestačilo: druhý rok vojny jsem strávil v malé posádce spolu s jedním mladým mužem, který uvažoval o kněžství už od dětských let. Vzájemně jsme se povzbuzovali. Spolu jsme pak z vojny odcházeli do semináře, což bylo pro celý Západní vojenský okruh hrozným průšvihem. Nemohli pochopit, že ten rok ze tří zájemců o bohosloví z celé armády jsou ti dva z naší malé posádky...

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Nesmírně si vážím všech kněží a řeholníků, kteří pro víru trpěli v komunistických žalářích a lágrech, a přitom nezatrpkli, ale zůstali laskaví a vpravdě lidští. Snad bych jako zástupce jmenoval jen otce, které jsem osobně poznal: Josefa Zvěřinu, Karla Pilíka, Františka Kohlíčka, Bohumila Koláře, nebo i bývalého faráře v Radostíně Bohuslava Brabce... Na počest těchto svědků víry jsme vydali stolní kalendář pro příští rok, ve kterém každý týden připomínáme jednu takovou osobnost.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Pomáhat lidem objevovat hodnotu a krásu víry, Boží lásku k nám, naše vyvolení za děti Boží.

Co může věřící člověk dělat pro to aby vzrostla víra v jeho okolí? Opravdu uvěřit, že nás Bůh nekonečně miluje, nechat se touto láskou uchvátit, odpovídat na ni a předávat ji dál kolem sebe.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na stavbu kostela v Brně – Lesné?

Postavit kostel, který bude sloužit mnoha dalším generacím, je úkol, který přesahuje možnosti a schopnosti nějakého úzkého kroužku nadšenců nebo určitého farního společenství. Je to věc solidarity Církve, diecéze. Vždyť jsme jedno „tajemné tělo“, jeden organismus, ve kterém radosti i starosti jedné části mají být radostmi i starostmi všech.

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Přípravy stavby kostela se vlečou už dlouhou dobu a stále hledáme vhodný návrh, jak by kostel měl vypadat. Někteří farníci začínají být i netrpěliví. Ale věřím, že Pán má pro nás, pro naše potřeby, připraven ten nejvhodnější návrh. Je to zkouška naší trpělivosti a odevzdanosti do Jeho vůle.

Na co se nejvíc těšíte? Že se naše farnosti stanou postupně společenstvími, ve kterých bude panovat vzájemný respekt, zájem o druhé, ochota pomoci, sdílení radostí i bolestí... Prostě: že se budou zlepšovat mezilidské vztahy podle vzoru prvních křesťanů, tak, aby Pán byl mezi námi přítomen nejen v kostele, ale všude tam, „kde jsou dva, tři v jeho jménu“...